

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pkf.I.20.284/2026/2. szám

A Debreceni Ítéltábla Nahóczky Ügyvédi Iroda (Cím3., ügyintéző: dr. Nahóczky Endre ügyvéd) által képviselt Felperes1 (Cím2.) kérelmezőnek - a elnök által képviselt Alperes1 (Cím1) kérelmezett ellen vagyoni elégtétel megfizetésére irányuló nemperes eljárásban a Debreceni Törvényszék 34.Pk.20.054/2026/10. számú végzése ellen a kérelmezett által 12. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

végzést:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság végzésének nem fellebbezett részét nem érinti, azt fellebbezett részében helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 29 340 (huszonkilencezer-háromszáznegyven) forint fellebbezési illeték az állam terhén marad.

Ez ellen a végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

A tényállás

[1] A kérelmező 2019. március 19. napján nyújtott be fizetési meghagyás kibocsátása iránti kérelmet; az ellentmondás folytán perré alakult eljárásban a Dombóvári Járásbíróság bírái kérték az ügy elintézéséből történő kizárásukat. A Alperes1 az ügy elintézésére a Szekszárdi Járásbíróságot jelölte ki, amely 4.P.20.403/2019/4. számon (a továbbiakban: alapeljárás) bírósági meghagyást bocsátott ki. Az alapeljárás alperesének 2019. szeptember 19. napján kelt beadványát a bíróság igazolási kérelemnek tekintette és 2019. november 5. napján a bírósági meghagyást hatályon kívül helyezte, melyről értesítette a kérelmezőt. 2019. november 6. napján a bírósági meghagyással szemben az alperes ellentmondással élt és előterjesztette írásbeli ellenkérelmét. A Pécsi Ítéltábla 2020. január 9. napján kelt végzésével a Alperes1kel szembeni kizárás iránti kérelmet elutasította és az iratok visszaküldéséről rendelkezett, a végzést a kérelmezőnek 2020. január 27. napján kézbesítették. A Alperes1 2020. február 25. napján kelt végzésével a Szekszárdi Járásbíróság bíráinak kizárását megtagadta. A 4.P.20.227/2020. számon folytatódott ügyben a bíróság 2024. február 29. napján az eljárást a Kúria előtt Gfv.VI.30.204/2023. számú ügyben az Európai Unió Bírósága előtt kezdeményezett előzetes döntéshozatali eljárás befejezéséig felfüggesztette; a felfüggesztés megszüntetését 2025. június 17. napján rendelte el. Ezt követően a kérelmező a keresetétől elállt; a Szekszárdi Járásbíróság 2025. november 24. napján a 27.P.20.385/2025/19. sorszám alatti végzésével a pert megszüntette, amely végzést a kérelmező 2025. november 27. napján vett át. A permegszüntető végzés 2026. január 8. napján jogerőre emelkedett.

A kérelem és az ellenirat

[2] A kérelmező 2026. január 12. napján érkezett kérelmében kérte a kérelmezettet a polgári peres eljárás elhúzóásával kapcsolatos vagyoni elégtétel érvényesítéséről szóló 2021. évi XCIV. törvény (a továbbiakban: Pevtv.) 7. §-a alapján 995 600 forint vagyoni elégtétel megfizetésére kötelezni a 2019. március 20. és 2026. január 12. közötti 2489 napra.

[3] A kérelmezett az elleníratában a kérelem elutasítását kérte. Az eljárás számított időtartamát a 2019. március 20. és 2025. november 27. közötti 2445 napban jelölte meg, amelyből a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdése alapján kérte levonni a 2019. november 6. és 2020. március 10. között eltelt 125 napot (a továbbiakban: I. időtartam), mivel az írásbeli ellenkérelem 2019. november 6. napján történt előterjesztését követően az alapeljárás bírósága csak 2020. március 10. napján intézkedett a perfelvételi tárgyalás kitűzése iránt, de a kérelmező az eljárás elhúzódása miatti kifogással nem élt. Kérte levonni a 2021. január 21. és 2021. április 7. közötti 72 napot (a továbbiakban: II. időtartam), mivel a bíróság a tárgyalást a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 12. §-ának f) pontjára alapított kizárási ok elbírálása érdekében elhalasztotta, a Pp. 18-ának. § (1) bekezdésébe ütközően csak 2021. április 7. napján intézkedett a folytatólagos perfelvételi tárgyalás kitűzése iránt, a kérelmező azonban kifogást nem nyújtott be. Levonni kérte emellett a 2012. november 30. és 2022. február 25. közötti 46 napot (a továbbiakban: III. időtartam), mert ugyan a szakértői díj előlegezése és a szakértőhöz intézendő kérdések benyújtása megtörtént 2021. november 30. napján, a szakértő kirendelésére azonban 2022. február 25. napján került sor, amellyel szemben a kérelmező nem élt az eljárás elhúzódása miatti kifogással. Csökkenteni kérte az eljárás számított időtartamát a 2023. október 12. és 2023. november 30. közötti 16 nappal (a továbbiakban: IV. időtartam), mivel habár 2023. október 12-én a tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg a bíróság a szakértői vélemény kiegészítését rendelte el, azonban a szakértő részére a felhívást csupán 2023. november 30-án adta ki, amelyet a kérelmező szintén nem kifogásolt. Az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének hiányában kérte levonni a 2024. január 12. és 2024. február 29. közötti 17 napot (a továbbiakban: V. időtartam) a keresetváltoztatás iránti kérelem benyújtását követő késedelmes érdemi intézkedés miatt. Kérte az eljárás számított időtartamát csökkenteni 2020. március 19. és 2020. június 3. közötti 76 nappal is (a továbbiakban: VI. időtartam) mivel a kérelmező nem kifogásolta, hogy az alapperben eljáró bíróság hivatalból elhalasztotta az első perfelvételi tárgyalást, egyidejűleg rendelkezett az ügy új számra lajstromozása iránt, de a perfelvételi tárgyalás kitűzéséről a Pp. 229. §-ának (3) bekezdésébe ütközően csupán 2020. június 3. napján intézkedett. Ugyanezen oknál fogva kérte levonni a 2020. július 2. és 2020. július 13. közötti 11 napot (a továbbiakban: VII. időtartam). Kérte figyelmen kívül hagyni a 2025. május 30. és 2025. június 17. közötti 18 napot (a továbbiakban: VIII. időtartam), mivel az alapeljárás bírósága késedelmesen intézkedett az Európai Unió Bírósága ítéletét követően a felfüggesztett eljárás folytatásáról, amellyel szemben a kérelmező nem élt kifogással. A kérelmező továbbá az arra alapot adó jogszabályhely megjelölése nélkül kérte levonni a 2024. február 29. és 2025. április 30. közötti 426 napot (a továbbiakban: IX. időtartam), mivel az Európai Unió Bíróságának eljárása kívül esik az államhatalom gyakorlásának körén, olyan harmadik, nem perbeli szereplő miatt húzódott el az eljárás, melynek cselekményeire a kérelmezett ráhatással nem bír, az elhúzódás anyagi következményei nem terhelhetik. Az indítványozott 807 nap levonása után a figyelembe vehető időtartam ekként hivatkozása szerint 1638 nap, ami nem haladja meg az ésszerűnek minősülő időtartamot.

Az elsőfokú végzés

[4] Az elsőfokú bíróság kötelezte a kérelmezettet a kérelmező javára 978 000 forint vagyoni elégtétel és 24 392 forint „perköltség” megfizetésére, ezt meghaladóan a kérelmet elutasította. A kötelezte a kérelmezőt az állam javára 597 forint megfizetésére és megállapította, hogy 29 271 forint illeték az állam terhén marad.

[5] Az alapeljárás időtartamát 2019. március 20. és 2025. november 27. közötti 2445 napban határozta meg, és abból a kérelmezett által megjelölt egyetlen időtartamot sem talált indokoltnak levonni. Az I. időtartammal összefüggésben rögzítette, hogy az előterjesztett kizárás iránti kérelemre tekintettel a kérelmező az eljárás elhúzódása miatti

kifogás benyújtása esetén sem várhatta alappal a sérelme kellő időben való orvoslását; továbbá alappal feltételezhette, hogy a bíróság eljárási cselekményeket foganatosít. Hasonlóképpen II. időtartam vonatkozásában is értékelte a kizárás iránti kérelmet, amelyre tekintettel a kérelmező alappal bízhatott abban, hogy a bíróság a rá vonatkozó eljárási határidőket betartja, ezért tőle nem volt elvárható az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. A III. időszak alatt a pedig bíróság nem volt inaktív, de utalt az ismételt előterjesztett kizárás iránti kérelemre is. A IV. és V., továbbá VIII. időtartam esetében a mulasztás rövid idejére tekintettel nem találta elvárhatónak az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztését. A VI. és VII. időtartam levonására szintén nem látott lehetőséget, mivel a tárgyalások elhalasztásával egyidejűleg az új határnap kitűzésének elmaradását az elrendelt ítélkezési szünet, majd a bevezetett veszélyhelyzeti perrendtartás indokolta, amely a kérelmező és a kérelmezett érdekkörén is kívül eső álháríthatatlan ok, nem volt olyan mulasztás, amelynek elhárítására az eljárás elhúzódása miatti kifogás alkalmas lett volna. A IX. időtartammal összefüggésben pedig a kérelmezett nem jelölte meg, hogy annak levonását a Pevtv. mely rendelkezése alapján kéri. Az alappernek a folyamatban lévő előzetes döntéshozatali eljárásra történő felfüggesztése a bíróság belső meggyőződéséből fakadó diszkrecionális döntése volt, az tehát nem a kérelmező érdekkörében merült fel, a felfüggesztés indokoltsága jelen eljárás keretei között nem vizsgálható.

[6] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII.9.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerinti mértékű, a kérelmező 98%-os pernyertességgel arányos ügyvédi munkadíj, mint perköltség megfizetésére kötelezte a kérelmezettet. A pervesztességgel arányos eljárási illeték megfizetésére kötelezte a kérelmezőt, a Pp. 102. §-ának (6) bekezdése alapján és megállapította, hogy az ezt meghaladó eljárási illeték az állam terhén marad.

A fellebbezés és a fellebbezésre tett észrevétel

[7] A kérelmezett fellebbezésében elsődlegesen kérte a végzés részbeni megváltoztatásával a kérelem elutasítását és a perköltség megfizetésére való kötelezésének mellőzését. Fenntartotta az elleniratban foglaltakat, az irányadó jogszabályok és bírói gyakorlat ismertetését követően a IV., V., VII. és VIII. időtartam vonatkozásában nem vitatta az elsőfokú bíróság döntését. Ezt meghaladóan hangsúlyozta, hogy az elvárhatóság körében arra is figyelemmel kell lenni, hogy a kérelmező jogi képviselővel eljáró gazdálkodó szervezet, ekként az alapeljárásbéli jogaival és kötelezettségeivel tisztában kellett lennie.

[8] Az I. időtartam vonatkozásában kifejtette: habár a tényállást az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, abból téves következtetésre jutott, hiszen az alapper alperese által bejelentett, a Pp. 12. §-a f) pontjának megfelelő kizárási ok a Pp. 18. §-ának (1) bekezdése szerint nem képezte akadályát a bíróság eljárásának, amivel a kérelmező jogi képviselőjének is tisztában kellett lennie, ezért elvárható volt tőle az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. Ugyanezen okból elvárható volt a bíróság kitűzéssel kapcsolatos mulasztásának észlelése és azzal szemben az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése akkor, amikor az alapperben eljáró bíróság a kizárási kérelem miatt halasztotta el a tárgyalást a folytatólagos tárgyalás kitűzése nélkül (II. időtartam). A III. időtartammal összefüggésben kifejtett álláspontja szerint pusztán az eljáró bíróság inaktivitásának hiánya alapján nem állapítható meg, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése nem volt elvárható: a szakértő kirendelése ettől függetlenül késedelmesen történt meg, hiszen azt nem érintette a kérelmező jogi képviselőváltása, névváltozásának bejelentése vagy az újabb kizárás iránti kérelem. A késedelem a bíróság érdekkörében merült fel, azzal szemben - habár arra volt lehetősége - a kérelmező nem élt kifogással. A VI. időtartammal összefüggésben hivatkozott arra, hogy az eljáró bíróság a tárgyalás elhalasztása során megsértette a Pp. 229. §-ának (3) bekezdését, továbbá arra is, hogy a veszélyhelyzeti perrendtartás biztosította a bíróságok és az

igazságszolgáltatás működését (BDT2023. 4600.), a tárgylás megtartására és intézkedési kötelezettségre vonatkozó határidőket be kellett tartani. Az eljárás bírósága nem élt a perfelvételi tárgyalás mellőzése melletti írásbeli előkészítés lehetőségével sem, amely mulasztása a kérelmező által is felismerhető volt, mégsem terjesztett elő az eljárás elhúzódása miatti kifogást. Továbbra is kérte a IX. időtartam levonását. Utalt a Pp. 126. §-ának (1) é (2) bekezdésére, továbbá arra, hogy a felfüggesztésről rendelkező végzés ellen fellebbezésnek vagy helye, illetve azt a bíróság maga is megváltoztathatja. A kérelmezőtől elvárható lett volna, hogy ha a pertartam emiatti elhúzódását sérelmezi, a felfüggesztés megváltoztatását és az eljárás folytatását kérje. Hangsúlyozta, hogy az eljárás elhúzódásához a bírósági szervezeten kívüli tényező is hozzájárult és idézte a 3065/2025 (III.7) AB határozatot annak alátámasztására, hogy az Európai Unió Bíróságnak eljárása kívül esik az államhatalom gyakorlásának körén. Érvelése szerint ezért az elhúzódás anyagi következményei nem terhelhetik a kérelmezettet. Elfogadhatatlannak találta azt a kérelmezői eljárást, hogy az előzetes döntéshozatali eljárás kedvező kimenetelében bízva nem kérte az eljárás folytatását, majd a rá nézve negatív döntést követően keresetétől elállt a keresettől és költségeinek minimalizálása érdekében a bírósággal szemben indított eljárást. Kifejtette: a levonandó időtartamok mellett az alapeljárás figyelembe vehető tartama 1700 nap, amely nem haladja meg az észszerű időtartamot.

[9] A kérelmezett a fellebbezésre tett észrevételben kérte az elsőfokú végzés helybenhagyását annak helyes indokai alapján.

A másodfokú bíróság döntése

[10] Az ítéltábla felülbírálati jogkörét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között gyakorolta; nem érte fellebbezés az elsőfokú végzés kérelmet elutasító rendelkezését, amelyet az ítéltábla sem érintett [a Pp. 370. §-ának (1) bekezdése].

[11] A fellebbezésre tekintettel rögzíti az ítéltábla, hogy a másodfokú eljárás nem az elsőfokú eljárás megismétlése. A fellebbező félnek a fellebbezésben kell feltüntetnie – egyebek mellett – a Pp. 371. § (1) bekezdés b) és d) pontjai körében, hogy a másodfokú bíróság milyen okból változtassa meg az elsőfokú határozat kifogásolt rendelkezését, illetőleg melyek azok az anyagi és/vagy eljárási jogszabálysértések, amelyekre a fellebbezést alapítja, mivel ezek a másodfokú bíróság felülbírálati jogköre korlátainak minősülnek. A következőes bírói gyakorlat szerint (pl. BH2016. 173., Kúria Pfv.VI.24.583/2022/6.) a fellebbező félnek azon fellebbezési előadása, hogy fenntartja az elsőfokú eljárás során tett nyilatkozatait, vagy visszautal azokra, nem pótolja annak az anyagi vagy eljárási szabálysértésnek a megjelölését, amelyre a fellebbezést alapítja (pl. BDT2021. 4397.). Az ítéltábla ezért kizárólag a fellebbezésben feltüntetettek alapján bírálhatta el a fellebbezést.

[12] Az elsőfokú bíróság a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésével összefüggésben helytállóan hangsúlyozta, hogy a következőes bírói gyakorlat (BDT2023. 4600., BDT2023. 4620., Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.055/2023/2., Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.083/2023/2., Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.284/2023/2., Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.289/2023/2., Debreceni Ítéltábla Pkf.I.20.326/2023/2., Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.008/2024/2., Pécsi Ítéltábla Pkf.IV.25.067/2023/6. számok alatti határozatok) szerint az nem alkalmazható automatikusan; mindig az adott ügy körülményeire tekintettel kell döntenie arról, hogy az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztésének elmulasztása miatt indokolt-e adott időtartammal csökkenteni az eljárás figyelembe vehető időtartamát. A féltől az az elvárható, hogy akkor terjesszen elő emiatti kifogást a folyamatban lévő perben, ha a bíróság olyan mértékben mulasztotta el az észszerű időn belüli eljárási cselekmények kötelezettségét, amely a rá vonatkozó eljárási szabályok betartásában alappal bízó fél számára nyilvánvaló és

egyértelműen felismerhető, az eljárási kötelezettség megszegésére vonatkozó jelzéstől pedig alappal várhatja a sérelem kellő időben és eredményességgel történő orvoslását.

[13] Ennek figyelembevételével az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy az I. időtartam levonása nem indokolt. A kérelmezett arra helytállóan hivatkozott, hogy az alapper alperese által a Pp. 12. §-ának f) bekezdésére alapítottan benyújtott kizárás iránti indítvány a Pp. 18. §-ának (1) bekezdése szerint nem volt akadálya a bíróság eljárásának; ennek ellenére a bíróság az ügy érdemében nem, kizárólag a kizárási kérelem elbírálása tárgyában intézkedett. Mindamellet, hogy a kizárási kérelem igazgatási úton történő intézése miatt a bíróság inaktivitása sem állapítható meg az ítéltábla a következőket vette figyelembe. A kérelmező a bírósági meghagyás hatályon kívül helyezéséről 2019. november 5. napján (az erről szóló döntés meghozatalának napján) értesült, az alperes ellentmondását és ellenkérelmét a következő napon nyújtotta be, a Pp. 110.§-ának (1) bekezdésére is tekintettel 2019. december 6. napjáig a bíróság késedelme nem is merült fel, ekként ezen időtartam levonása fel sem merülhet. A kérelmező 2020. január 27. napján szerzett tudomást a Pécsi Ítéltábla döntéséről, amelyben a kérelmezett kizárása iránti indítványt elutasította. Figyelemmel az eljárás kezdeti szakaszára és a téli törvénykezési szünet időtartamára is, a kérelmezőtől nem volt elvárható az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése. Az ítéltábla határozatából a kérelmező arról is értesült, hogy a kérelmezettnak az eljáró bíróság elleni kizárási kérelemről ezt követően szükséges döntenie. Figyelemmel arra is, hogy a Dombóvári Járásbíróság valamennyi bírása a kérelmező által is ismerten kizárási okot jelentett be az alperes ünlői tevékenységére tekintettel, ekként került kijelölésre a Szekszárdi Járásbíróság, az ítéltábla akként foglalt állást, hogy a kérelmezőtől az eljárás elhúzódása miatti kifogás előterjesztése ekkor sem volt elvárható. A kizárás iránti kérelem elbírálását követően pedig a bíróság késedelem nélkül rendelkezett a perfelvételi tárgyalás kitűzéséről.

[14] A II. időtartammal összefüggésben az ítéltábla a fellebbezésre is tekintettel hangsúlyozza, hogy a kérelmezett által helytállóan felhívottak szerint az alapper alperese által előterjesztett kizárás iránti kérelem önmagában a tárgyalás megtartását vagy új tárgyalás kitűzését nem akadályozta; a 2021 január 25. napján tarott tárgyalás ezen okból, újabb tárgyalási határnap kitűzése nélküli elhalasztása a Pp. 223. §-ának (1) bekezdésébe ütközött, ez azonban a Pp. 156. § szerinti, az eljárás szabálytalansága miatti kifogásban lett volna sérelmezhető, melynek elmaradása a Pevtv. alkalmazása szempontjából nem releváns. (hasonlóképpen: Debreceni Ítéltábla Pkf.II. 20.294/2023/2. szám alatti döntés).

[15] Az ítéltábla a III. időtartammal összefüggésben egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy habár 2021. november 30. napját követően kizárólag az alperes által ismételt bejelentett kizárás elintézése körében járt el a bíróság, nem tekinthető akként, hogy inaktív lett volna, mivel a bíróság az igazgatási körben elbírálandó kérdésben szükséges eljárási cselekményeket végzett. A fellebbezésre tekintettel rögzíti az ítéltábla, hogy a Pevtv. 15. §-ának (4) bekezdésére alapítottan akkor nem vehető figyelembe az adott eljárási szakasz, ha bár a bíróság érdekkörében felmerült elhárítható ok miatt telt el az sürgősségtelenül, azonban a kérelmező annak ellenére, hogy lehetősége lett volna, nem nyújtott be kifogást az eljárás elhúzódása miatt. Az eljárás elhúzódása miatti kifogás jogintézménye a törvény vagy a bíróság által meghatározott határidő eredménytelen eltelte vagy egyébként a bíróság által az ügy észszerű időn belüli intézésének elmulasztása, úgynevezett inaktív időszaka miatti közvetlen sérelem kiküszöbölését hivatott szabályozni, lehetőséget biztosítva a peres félnek, hogy az ügyben eljáró bíróságnak jelezze a mulasztást; ebből következően – a fellebbezésben foglaltakkal szemben. inaktív időszak hiányában nincs lehetőség adott időtartam levonására.

[16] A VI. időtartammal összefüggésben az ítéltábla hangsúlyozza, hogy a veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III.31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Veir I.) 21. §-ának (2) bekezdése szerint perfelvételi tárgyalás nem volt tartható, ekként nem tekinthető mulasztásnak az, hogy a tárgyalás elhalasztásával egyidejűleg a bíróság nem intézkedett újabb tárgyalási határrnap kitűzése felől. A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben – habár nem a Veir. I.-re történt kifejezett hivatkozás mellett - de az írásbeli előkészítés folyamatban volt: a bíróság 13-I. alatti kitűző végzésében (amellyel 2020. május 21-ra tűzte a tárgyalást) a felperest 15 napos határidő tűzésével felhívta válaszirát benyújtására; amely végzést a felperes 2020. március 31. napján vett kézhez és törvényes határidőben kérte a határidő meghosszabbítását 20 nappal. Az eljár bíróság ugyan nem hozott kifejezett rendelkezést a határidő meghosszabbításáról, de a per új számra iktatását követően, 2020. május 26. napján kelt végzéssel felhívta a felperest a válaszirát haladéktalan előterjesztésére, amelyről a kérelmezőt is tájékoztatta, majd ennek eredménytelenségét követően – 2020. június 3. napján - kitűzte a perfelvételi tárgyalást. A bíróság tehát tartalma szerint eljár az írásbeli előkészítés érdekében, a perfelvételt lezárására pedig nem látott lehetőséget a válaszirát hiányában, amely pervezetése az eljárás elhúzóáa miatti kifogással érdemben nem volt kifogásolható. Kétségtelen, hogy a 2020. április 14. – a határidő meghosszabbítása iránti kérelem előterjesztése - és 2020. május 26. között a perben a bíróság annak érdemi előrehaladását szolgáló intézkedést nem tett, azonban ezen időtartam hosszára, valamint a járványügyi helyzetre és azzal kapcsolatos bizonytalan joggyakorlatra tekintettel a kérelmezőtől nem volt elvárható az eljárás elhúzóáa miatti kifogás előterjesztése, ezt követően pedig a bíróságnak nem volt késedelme.

[17] A IX. időtartammal összefüggésben az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság indoklásában kifejtettekkel, azok szükségtelen megismétlése nélkül hangsúlyozza, hogy a Pevtv. 15. §-ának (3) és (4) bekezdése kizárólag a kérelmező, illetve a bíróság érdekkörében felmerült elhárítható okok miatti levonásra ad jogszabályi alapot és nem rendelkezik a kérelmező és a bírósági eljárást lefolytató bíróság tevékenységein kívüli okokról. A Pevtv. törvényjavaslat indokolása azt hívja fel, hogy a bíróság által általánosan vizsgálándó szempont az, hogy a bírósági eljárásban félnek minősülő kérelmező, valamint a bírósági eljárást lefolytató bíróság eljárási cselekménye, illetve mulasztása mennyiben járult hozzá az eljárás elhúzóáához, és azt vizsgálja a bíróság – a kérelem és az ellenirat korlátai között –, hogy az alapul fekvő bírósági eljárás során volt-e olyan időszak, amely akár a kérelmező, akár a vizsgált bírósági eljárásban eljár bíróság érdekkörében felmerülő, elhárítható ok miatt szükségtelenül telt el. Abból, hogy a törvényjavaslat indokolása is csak a bíróság és a kérelmező cselekményeit vette figyelembe, azt a következtetést lehet levonni, hogy arra volt tekintettel, hogy a bíróság működésében akár emberi, akár technikai okból következhet be fennakadás. A törvény az ellenirat a Pevtv. 14. §-a (2) bekezdésének f) és g) pontjai szerinti tartalmi követelményei körében is csak a kérelmező a meghatározott idő figyelmen kívül hagyását megalapozó eljárási cselekményeit, illetve szükséges eljárási cselekménye elmulasztását alátámasztó tényeknek, valamint ezzel összefüggésben figyelmen kívül hagyandó időtartamoknak a megjelölését írja elő, más levonásra alapot adó körülmény az elleniratban meghatározását nem tartalmazza. Mindebből az következik, hogy a jogalkotó egy olyan szabályozási modellt kívánt bevezetni, ahol rögzíti azt az időtartamot, amelynek meghaladása esetén a fél az eljárások észszerű időn belüli befejezéséhez való joga sérelme folytán vagyoni kompenzációra jogosult, amely összegét csak a saját felróható közrehatása csökkentheti – akár azért, mert ő okozta egyes eljárási szakaszok elhúzóáát, akár azért, mert nem élt az elhúzóáa megakadályozására alkalmas törvényes jogorvoslati eszközökkel. A bíróság szervezetén kívüli tényezőnek az eljárás időtartamának elhúzóáához való hozzájárulása ekként nem ad alapot a levonásra, akkor sem, ha ezen harmadik szereplő eljárása az államhatalom gyakorlásán kívül esik. Ebből következően a per annak érdekében

felfüggesztése, hogy az EUB jogértelmezését figyelembe véve dönthessen a folyamatban lévő ügyben nem ad lehetőséget a figyelembe vehető időtartam csökkentésére, az eljárást felfüggesztő döntés következményét a jogalkotó a kérelmezőre telepítette. (Ez az értelmezés jelenik meg, a teljesség igénye nélkül a Debreceni Ítéltábla Pkf.II.20.345/2022/2. – közzétéve: BDT2023. 4600, Pkf.II.20.458/2022/4. – közzétéve: BDT2023. 4621, Pkf.II.20.003/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4620, Pkf.II.20.032/2023/2. – közzétéve: BDT2023. 4700, Pkf.I.20.031/2025/2., Pkf.I.20.380/2025/2. számú végzéseiben.) A fellebbezésben foglaltakkal ellentétben annak sem volt jelentősége, hogy a kérelmező a felfüggesztés ellen nem élt jogorvoslással, illetve nem kérte az eljárás folytatását. A kérelmezett ezen időtartammal összefüggésben nem is jelölte meg, hogy annak levonását mely jogszabályhely alapján kéri: de a kérelmező terhére értékelni kért magatartás nem minősül olyan a kérelmező érdekkörében felmerült, elhárítható oknak, amellyel okozati összefüggésben merült fel szükségtelen időmúlás, hiszen az eljárás bíróságot ez nem kötötte; az eljárás folytatása iránt kérelem, vagy fellebbezés pedig értelemszerűen nem azonosítható az eljárás elhúzódása miatti kifogással.

[18] Mindezekre tekintettel az ítéltábla a Pevtv. 9. § (4) bekezdése szerint jelen eljárásban is irányadó Pp. 389. § szerint alkalmazandó 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta.

[19] A kérelmező a fellebbezéssel összefüggésben eljárási költséget nem számított fel, ezért a Pp. 82. §-ának (1) bekezdése szerint arról rendelkezni nem kellett.

[20] A kérelmezett illetékmentessége folytán le nem rótt fellebbezési illetéket a Pp. 102. §-ának (6) bekezdés értelmében az állam viseli.

Debrecen, 2026. június 25.

Dr. Bakó Pál s. k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Árok Krisztián s.k. bíró